

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého nám. 4, Praha 2, o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2015, č. j. 6 A 93/2012 – 45,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 8. 6. 2015 ve shora označené věci prostřednictvím Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) ze dne 30. 5. 2015, v níž stěžovatel brojil proti usnesení městského soudu ze dne 25. 5. 2015, č. j. 6 A 93/2012 – 45, kterým byla odmítnuta jeho žaloba a současně zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků i jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti. Spolu s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti; soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč neuhradil.

[2] V reakci na shora uvedené Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 6. 2015, č. j. 2 As 145/2015 – 8, vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku, zaslal mu k vyplnění standardizovaný formulář „*Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*“ a vyzval jej k odstranění vad kasační stížnosti. Stěžovatel následně poslal zdejšímu soudu vyplněný formulář a podal návrh na osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 8. 7. 2015, č. j. 2 As 145/2015 – 22, rozhodl tak, že se stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznává, a zamítl i stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Zdejší soud stěžovatele taktéž opětovně vyzval k zaplacení soudního poplatku a k doložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel byl poučen o tom, že pokud nebude soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

[3] Dne 23. 7. 2015 obdržel Nejvyšší správní soud podání ze dne 20. 7. 2015, v němž stěžovatel vznesl námitku podjatosti senátu „*As NSS ve složení Doškové – Šonkové – Šimky. Jakož i celého senátu NSS s ohledem na osoby Průchy + Baxy*“. Tvrdil, že odůvodnění usnesení

č. j. 2 As 145/2015 – 22 je lživé a podvodné, pokud je tvrzeno, že stěžovateli bylo uloženo, aby ve lhůtě jednoho týdne doložil prohlášení o svých majetkových poměrech, neboť mu usnesením č. j. 2 As 145/2015 – 8 byla uložena lhůta dvoutýdenní. Měl za to, že shora uvedeným byl ze strany zdejšího soudu poškozen. Stěžovatel taktéž sdělil, že na zaplacení soudního poplatku „nemá“.

[4] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[5] Usnesení č. j. 2 As 145/2015 – 22 obsahující výzvu k zaplacení soudního poplatku a stanovující stěžovateli k tomu lhůtu jednoho týdne od doručení výzvy bylo stěžovateli doručeno dne 17. 7. 2015 (viz doručenka založená na č. l. 24 spisu Nejvyššího správního soudu). Poslední den lhůty tak připadl na den 24. 7. 2015; stěžovatel však v této lhůtě ani později soudní poplatek splatný podáním kasační stížnosti nezaplatil a ani ve svém podání ze dne 20. 7. 2015 netvrdil žádné nové skutečnosti, jež by mohly odůvodnit závěr o naplnění podmínek pro osvobození stěžovatele od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[6] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti uplatněna do jednoho týdne ode dne, kdy se účastník o podjatosti dozvěděl. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Stěžovatel byl poučen o tom, kteří soudci budou v jeho věci rozhodovat již usnesením č. j. 2 As 145/2015 – 8, jež mu bylo doručeno dne 18. 6. 2015 (viz doručenka založená na č. l. 13 spisu zdejšího soudu); námitku podjatosti uplatnil až ve svém podání ze dne 20. 7. 2015. Námitka podjatosti byla vznesena zjevně opožděně, a proto k ní Nejvyšší správní soud v souladu se shora citovaným ustanovením nepřihlížel.

[7] Nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud podotýká, že usnesením č. j. 2 As 145/2015 – 8 nebyla stěžovateli poskytnuta jednotýdenní lhůta k doložení prohlášení o jeho majetkových poměrech. Jednotýdenní lhůta byla stanovena k zaplacení soudního poplatku (eventuálně k podání žádosti o osvobození od soudních poplatků), čehož si byl zdejší soud vědom a do odůvodnění usnesení č. j. 2 As 145/2015 – 22 to také uvedl (srov. text odůvodnění: „[P]ro zaplacení soudního poplatku stěžovateli stanovil jednotýdenní lhůtu a poučil jej, že v této lhůtě může požádat o osvobození od soudních poplatků“). Stěžovatel však v rámci této jednotýdenní lhůty soudní poplatek neuhradil a ani nepožádal o osvobození od soudních poplatků; až v rámci dvoutýdenní lhůty určené pro zaslání standardizovaného formuláře stěžovatel zaslal soudu vyplněný formulář a požádal o osvobození od soudních poplatků. Ačkoliv tedy stěžovatel překročil lhůtu stanovenou pro podání žádosti o osvobození od soudních poplatků, nepřistoupil Nejvyšší správní soud k zastavení řízení, pro něž byly uplynutím týdenní lhůty splněny podmínky, ale věcně posoudil nejen jeho žádost o ustanovení zástupce, ale i opožděnou žádost o osvobození od soudních poplatků (srov. text odůvodnění: „...Nejvyšší správní soud proto přistoupil k posouzení stěžovatelovy žádosti o osvobození od soudního poplatku, přestože byla podána až pět dnů po uplynutí stanovené lhůty“). Při věcném posouzení důvodnosti obou stěžovatelových žádostí nicméně Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že jsou stěžovatelova skutková tvrzení neúplná a nekonkrétní, a proto žádostem nemohl vyhovět. Stěžovatele tudíž opětovně vyzval k zaplacení soudního poplatku, jakož i k předložení plné moci udělené advokátovi (viz usnesení č. j. 2 As 145/2015 – 22). Nejvyšší správní soud svým postupem stěžovatele v žádném případě nepoškodil, a projevil

pokračování

i potřebnou míru vstřícnosti, když o zastavení řízení nerozhodoval bezprostředně po překročení stanovené lhůty.

[8] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2015

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu